

Sygn. akt IC 1350/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 września 2019r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy Wydział I Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR(del.) Joanna Dams

Protokolant : Karolina Piech

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 21 sierpnia 2019r. w Ś.

sprawy z powództwa M. R.

przeciwko L. O.

o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną

I. oddała powództwo;

II. zasądza od powódki na rzecz pozwanej kwotę 5400 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt IC 1350/18

UZASADNIENIE

W pozwie złożonym dnia 25 lipca 2018r. M. R. domagała się uznania za bezskuteczną w stosunku do niej umowy darowizny z dnia 30 maja 2018r., mocą której J. R. (1) (ojciec powódki) przeniósł na rzecz swojej siostry - pozwanej L. O. własność nieruchomości położonej w S. przy ul. (...).

W uzasadnieniu żądania powódka podała, iż Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w (...) prowadzi postępowanie egzekucyjne w sprawie o sygn. Kmp 7/18 z wniosku powódki przeciwko dłużnikowi J. R. (1), na podstawie tytułów wykonawczych – ugody zawartej przed Sądem Rejonowym w(...) w sprawie o sygn. akt IV RC 1095/08, postanowienia Sądu Rejonowego w (...) w sprawie o sygn. akt IV RC 917/12, ugody zawartej przed Sądem Rejonowym w (...) w sprawie o sygn. akt IV RC 917/12 – nakładających na dłużnika obowiązek świadczeń alimentacyjnych na rzecz powódki. Według twierdzeń powódki wysokość nieuregulowanych przez dłużnika świadczeń alimentacyjnych wynosi obecnie 60.962,61 zł. Ze względu na brak posiadanego majątku egzekucja względem J. R. (1) okazała się bezskuteczna. Jedynym składnikiem majątku dłużnika pozostawała nieruchomość położona w S. przy ul. (...). W ocenie powódki przeniesienie przez J. R. (1) na podstawie umowy darowizny z dnia 30 maja 2018 r. własności nieruchomości na rzecz jego siostry – pozwanej L. O. - zostało dokonane przez dłużnika ze świadomością pokrzywdzenia powódki. Stanowiło to bowiem celowe działanie dłużnika, który wskutek wskazanej czynności prawnej zamierzał uniknąć egzekucji z przedmiotowej nieruchomości w zakresie zaległości alimentacyjnych.

W odpowiedzi na pozew pozwana L. O. wniosła o oddalenie powództwa w całości. W uzasadnieniu pozwana podała, iż J. R. (1) jest ojcem powódki M. R., z którą do końca maja 2018 r. zamieszkiwał w lokalu znajdującym się w S. przy ul. (...), a który to lokal stanowił majątek osobisty J. R. (1). W lokalu tym zamieszkuje również małżonka J. R. (1), będąca matką powódki, tj. E. R. (1), a także jej pełnoletni syn z innego związku (...). Przed Prokuraturą Rejonową S.-Północ w S. prowadzone jest postępowanie przygotowawcze pod sygn. akt PR 1 Ds. 752.2018, w ramach którego J. R. (1) postawiono zarzut popełnienia przestępstwa z art. 207 § 1 k.k. Wobec podejrzanego zastosowano środki zapobiegawcze w postaci dozoru Policji oraz zakazu zbliżania się do pokrzywdzonych na odległość mniejszą

niż 50 metrów. Nakazano mu również opuszczenie lokalu mieszkalnego zajmowanego przez podejrzanego wspólnie z pokrzywdzonymi, znajdującego się w S. przy ul. (...) - na okres

3 miesięcy, tj. do dnia 23 sierpnia 2018r. J. R. (1) kwestionuje swoje sprawstwo w zakresie stawianych mu zarzutów podając, że to on był źle traktowany przez żonę i córkę i na tym tle dochodziło pomiędzy małżonkami do kłótni. Pomiędzy J. R. (1) a E. R. (1) toczy się również postępowanie w sprawie o rozwód z powództwa E. R. (1). Wobec zastosowanego wobec J. R. (1) środka zapobiegawczego został on zmuszony do opuszczenia własnego lokalu i zamieszkania na terenie ogródków działkowych. Po powzięciu wiadomości o tym fakcie przez pozwaną, zaprosiła ona brata do swojego mieszkania w Ś., które zajmuje wraz z mężem i synem z rodziną (w tym dwójką małych dzieci). Pozwana podała również, iż wcześniej była współspadkobierczynią istotnego lokalu, znajdującego się w S. przy ul. (...), jednakże w ramach działu spadku przekazała bratu nieodpłatnie swój udział. Ze względu na negatywne nastawienie małżonki i córki wobec J. R. (1), a także ze względu na uzyskaną od pozwanej pomoc, J. R. (1) w dniu 30 maja 2018r. darował pozwanej spółdzielcze własnościowe prawo do przedmiotowego lokalu mieszkalnego. W dalszej kolejności pozwana wskazała, iż M. R., jej matka E. R. (1) oraz P. R. nadal zajmują - bez podstawy prawnej - lokal stanowiący własność pozwanej. Przede wszystkim jednak pozwana w procesie kwestionowała istnienie wierzytelności powódki w postaci należności alimentacyjnych w kwocie 60 962,61 zł, wskazując, iż przedmiotowy obowiązek alimentacyjny był realizowany przez J. R. (1) na bieżąco. Podała, iż w czasie wspólnego pożycia małżeńskiego, E. R. (1) dysponowała dochodami męża (uzyskiwanymi z tytułu wynagrodzenia za pracę, a w późniejszym okresie z tytułu renty), z których zaspokajała bieżące potrzeby rodziny, w tym M. R.. E. R. (1) dysponowała kartą płatniczą wydaną do konta jej męża, za pomocą której regularnie wypłacała z jego konta środki finansowe, a nadto defacto zarządzała jego kontem, dokonując z niego przelewów na dowolnie wybrane przez siebie cele. Poza powyższymi przelewami E. R. (1) realizowała z przedmiotowego rachunku bankowego również swoje osobiste zobowiązania, m.in. wobec swoich synów P. R. i M. W.. Zdaniem pozwanej wysokość środków finansowych rozdysponowanych przez żonę J. R. (1) z jego konta bankowego, przewyższa rzekome zadłużenie alimentacyjne. W jej ocenie tak wysokie zadłużenie zostało wykreowane przez powódkę jedynie na potrzeby niniejszego postępowania. Przyznała, iż w momencie dokonania darowizny było prowadzone wobec J. R. (1) postępowanie egzekucyjne, jednakże egzekucja dotyczyła alimentów bieżących, a zaległość obejmowała jedynie kwotę 700zł. Dopiero po powzięciu wiedzy o darowiznie powódka dokonała tak znacznego rozszerzenia wniosku egzekucyjnego. Podkreśliła ponadto, iż wysokość otrzymywanej przez J. R. (1) renty pozwoliłaby mu na zaspokajanie bieżących alimentów względem córki i gdyby egzekucja dotyczyła jedynie bieżących alimentów, to wówczas nie sposób byłoby przyjąć, że darowizna została dokonana z pokrzywdzeniem wierzycielki. Dodała przy tym, iż we wniosku egzekucyjnym w sprawie o sygn. Kmp 7/18 nie wskazano początkowo, że egzekucja ma być skierowana do nieruchomości, będącej przedmiotem darowizny, tj. lokalu mieszkalnego znajdującego się w S. przy ul. (...), wobec czego nieprawdą jest, że powódka chciała się zaspokoić z tej nieruchomości. Z uwagi na sumę powyższych argumentów J. R. (1) wniósł do Sądu Rejonowego w (...) powództwo przeciwegzekucyjne, w którym - jak się okazało w toku sprawy - uzyskał zabezpieczenie przez zawieszenie postępowania egzekucyjnego ponad kwotę bieżących alimentów. Zdaniem pozwanej zachowanie powódki oraz jej matki, polegające na zawyżeniu rzeczywistej wysokości zadłużenia alimentacyjnego, nosi znamiona przestępstwa, dlatego pozwana wraz z J. R. (1) złożyli w Prokuraturze Rejonowej w (...) zawiadomienie o możliwości popełnienia przez powódką i E. R. (1) na szkodę J. R. (1) przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. oraz na szkodę pozwanej L. O. przestępstwa z art. 13 § 1 k.k. i art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. Ponadto J. R. (1) wniósł do Sądu pozew o ustalenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego względem pełnoletniej powódki (w sprawie tej zawarto następnie ogodę, ograniczającą obowiązek alimentacyjny powoda do kwoty 300 zł miesięcznie).

W piśmie procesowym z dnia 17 października 2018 r. powódka podtrzymała swoje stanowisko. W uzasadnieniu wskazała, że z przedstawionych przez pozwaną wyciągów bankowych nie wynika, aby płatności dokonywane przez J. R. (1) następowały na poczet ustalonych alimentów. Jednocześnie przyznała, iż przedmiot egzekucji powinien zostać ograniczony o 9 000 zł, która to kwota została przelana na rachunek matki powódki jako alimenty, aczkolwiek - jak podała - ów wpływ został w rzeczywistości przeznaczony na remont mieszkania. Wskazała ponadto, iż J. R. (1) miał wielokrotnie obiecywać, że przedmiotowy lokal, znajdujący się w S. przy ul. (...), zostanie przez niego zbyty i uzyskane w ten sposób środki finansowe zostaną przeznaczone na pokrycie zadłużenia alimentacyjnego. Dlatego z chwilą, gdy

powódka dowiedziała się o spornej darowiznie, rozszerzyła swój wniosek egzekucyjny, gdyż uznała, że ani nie uzyska zapłaty należności, ani nie będzie mogła mieszkać w przedmiotowym lokalu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka M. R. (ur. (...), (...) lat) jest córką J. R. (1) i E. R. (1), których związek małżeński został zawarty w (...) Rodzina zamieszkiwała wspólnie do końca maja 2018 r. w mieszkaniu położonym w S. przy ul. (...), stanowiącym majątek osobisty J. R. (1). W lokalu tym mieszkał również (i nadal mieszka) pełnoletni syn E. R. (1), pochodzący z innego związku – (...), a także wcześniej jej drugi syn M. W..

Istotny lokal wszedł do majątku odrębnego J. R. (1) wskutek działu spadku, który został dokonany umową z dnia 20 maja 1996r. Wówczas L. O. przeniosła na brata nieodpłatnie swój udział w majątku podlegającym podziałowi. Upřednio mieszkanie było własnością rodziców J. R. (1) i L. O. (matka K. R. zmarła w (...), a ojciec S. R. w (...)).

(dowód: okoliczności bezsporne;

akt notarialny z 20.05.1996r., rep. A Nr 2200/96)

W trakcie wspólnego pożycia J. R. (1) i E. R. (1) dochodziło pomiędzy nimi do nieporozumień w sprawach życia codziennego. W 2008r. ze względu na przekazywanie przez J. R. (1) żonie zbyt małych kwot (początkowo 400-500zł miesięcznie, potem wysokość kwot malała) na pokrycie kosztów utrzymania mieszkania oraz kosztów utrzymania członków rodziny, w tym małoletniej wtedy córki stron, M. R. reprezentowana przez matkę E. R. (1) wniosła do Sądu pozew o zasądzenie od J. R. (1) na jej rzecz alimentów. Sprawa prowadzona przed Sądem Rejonowym w(...) o sygn. akt IV RC 1095/08 została zakończona **ugodą sądową z dnia 20 listopada 2008r., w której J. R. (1) zobowiązał się do płacenia na rzecz małoletniej powódki alimentów w kwocie 550zł miesięcznie.**

E. R. (1) namawiała męża do zawarcia wskazanej ugody argumentując m.in., iż w ten sposób J. R. (1) zabezpieczy utrzymanie małoletniej M. R., której przysługiwałaby renta w przypadku śmierci ojca. Wierzytelność alimentacyjna nie została skierowana jednak do egzekucji. J. R. (1) ustalił z żoną, iż będzie jej przekazywał uzyskiwane przez siebie wynagrodzenie (wynoszące w latach 2008-2009 średnio 1500 zł miesięcznie), zostawiając do swojej dyspozycji kwoty w wysokości średnio 200zł miesięcznie, które przeznaczał na swoje osobiste wydatki, w tym na zakup papierosów oraz piwa. Z przekazywanych żonie środków miały być pokrywane również potrzeby małoletniej wówczas M. R. (alimenty). W tamtym czasie (do połowy 2011r.) J. R. (1) nie korzystał z bankowości elektronicznej, lecz wypłacał pieniądze w bankomacie i przekazywał je do rąk E. R. (1).

W okresach braku świadczeń E. R. (1) straszyla męża, że wezwie Policję (w momencie gdy J. R. (1) był po spożyciu 2-3 piw) oraz, że złoży do komornika wniosek egzekucyjny w przedmiocie alimentów. W konsekwencji wypłaty z bankomatu odpowiadały defacto w całości wpływom. I tak m.in.:

- w październiku **2008r.** na jego konto wpłynęło wynagrodzenie w kwocie 2 069,77 zł i

wypłacono w bankomacie 2 050 zł,

- w listopadzie 2008r. na jego konto wpłynęło 3 483,85 zł i wypłacono w bankomacie 3 180 zł

oraz dokonano płatności kartą w sklepie za 138,10 zł,,

- w grudniu 2008r. na jego konto wpłynęło 2 462,72 zł i wypłacono w bankomacie 1 760 zł

oraz wykonał przelew na konto żony w kwocie 500 zł, opatrując go tytułem „prezent”,

- w styczniu **2009r.** na jego konto wpłynęło 2 614,80 zł i wypłacono w bankomacie 2 650 zł

oraz zapłacono w sklepie 194,30 zł,

- w lutym 2009r. na jego konto wpłynęło 1 612,08 zł i wypłacono w bankomacie 1 570 zł oraz zapłacił w aptece 31,20 zł,
- w marcu 2009r. na jego konto wpłynęło 1 476,93 zł i wypłacono w bankomacie 1 410 zł oraz kupił buty za 59 zł,
- w kwietniu 2009r. na jego konto wpłynęło 1 592,98 zł i wypłacono w bankomacie 1 580 zł,
- w maju 2009r. na jego konto wpłynęło 1 562,32 zł i wypłacono w bankomacie 1 550 zł,
- w czerwcu 2009r. na jego konto wpłynęło 1 637,98 zł i wypłacono w bankomacie 1 618 zł,
- w lipcu 2009r. na jego konto wpłynęło 1 644,08 zł i wypłacono w bankomacie 1 650 zł,
- w sierpniu 2009r. na jego konto wpłynęło 1 842,80 zł i wypłacono w bankomacie 1 790 zł,
- we wrześniu 2009r. na jego konto wpłynęło 1 842,80 zł i wypłacono w bankomacie 1 830 zł,
- w październiku 2009r. na jego konto wpłynęło ostatnie świadczenie pracodawcy 5 083,13 zł i wypłacono w bankomacie 5 030 zł,

od listopada 2009r. J. R. (1) pobierał świadczenia rentowe ZUS i ew. odszkodowania z tytułu zdarzeń ubezpieczeniowych, jak zawały serca, tj.:

- w listopadzie 2009r. na jego konto wpłynęło 3 972 zł i wypłacono w bankomacie 1 850 zł,
- w grudniu 2009r. na jego konto wpłynęło 476,40 zł i wypłacono w bankomacie 2 540 zł,
- w styczniu **2010r.** na jego konto wpłynęło 2 330,40 zł i wypłacono w bankomacie 2 310 zł,
- w lutym 2010r. na jego konto wpłynęło 1 482,80 zł i wypłacono w bankomacie 1 400 zł,
- w marcu 2010r. na jego konto wpłynęło 1 641,60 zł i wypłacono w bankomacie 1 620 zł,
- w kwietniu 2010r. na jego konto wpłynęło 1 589 zł i wypłacono w bankomacie 1 580 zł,
- w maju 2010r. na jego konto wpłynęło 1 641,60 zł i wypłacono w bankomacie 1 640 zł,
- w czerwcu 2010r. na jego konto wpłynęło 847,60 zł i wypłacono w bankomacie 840 zł,
- w lipcu 2010r. na jego konto wpłynęło 1 614,75 zł i wypłacono w bankomacie 1 590 zł,
- w sierpniu 2010r. na jego konto wpłynęło 1 116,28 zł i wypłacono w bankomacie 1 100 zł,
- we wrześniu 2010r. na jego konto wpłynęło 4 588,15 zł i wypłacono w bankomacie 1 990 zł oraz zapłacono kartą w sklepie kwotę 275,44 zł,
- w październiku 2010r. na jego konto wpłynęło 1 121,01 zł i wypłacono w bankomacie 2 169 zł oraz zapłacono w sklepie kartą 135 zł, a także wykonał przelew na konto żony w kwocie 1 100 zł, opatrując go tytułem (...),

- w listopadzie 2010r. na jego konto wpłynęło 1 121,01 zł i wypłacono w bankomacie 1 100zł,
  - w grudniu 2010r. na jego konto wpłynęło 1 121,01 zł i wypłacono w bankomacie 1 100 zł.
  - w styczniu **2011r.** na jego konto wpłynęło 1 121,01 zł i wypłacono w bankomacie 20 zł,
  - w lutym 2011r. na jego konto wpłynęło 1 121,01 zł i wypłacono w bankomacie 1 100 zł,
  - w marcu 2011r. na jego konto wpłynęło 1 432,55 zł i wypłacono w bankomacie 1 430 zł,
  - w kwietniu 2011r. na jego konto wpłynęło 1 154,55 zł i wypłacono w bankomacie 1 120 zł,
- od maja 2011r. pozwany zaczął korzystać z bankowości elektronicznej; przyuczył go do tego syn powódki M. W.
- w maju 2011r. na jego konto wpłynęło 17 279,55 zł (w związku z zawałem serca) i wypłacono w bankomacie 8 240 zł oraz wykonano przelew na konto matki powódki w kwocie 9 000 zł, opatrując go tytułem „alimenty” – środki te zostały przeznaczone przez matkę powódki na sfinansowanie remontu mieszkania,
  - w czerwcu 2011r. na jego konto wpłynęło 7 013,40 zł i wypłacono w bankomacie 1 900 zł oraz wykonał przelew na konto matki powódki w kwocie 5 100 zł, opatrując go tytułem „na żonę”,
  - w lipcu 2011r. na jego konto wpłynęło 1 750,96 zł i wypłacono w bankomacie 40 zł oraz wykonał przelew na konto matki powódki w kwocie 1 700 zł, opatrując go tytułem „na żonę”,
  - w sierpniu 2011r. na jego konto wpłynęło 1 750,96 zł i wypłacono w bankomacie 1 540 zł,
  - we wrześniu 2011r. na jego konto wpłynęło 1 750,96 zł i wypłacono w bankomacie 243 zł oraz wykonał przelew na konto matki powódki w kwocie 1 700 zł, opatrując go tytułem „na opłaty”,
  - w październiku 2011r. na jego konto wpłynęło 1 750,96 zł i wypłacono w bankomacie 1 640 zł oraz zapłacono kartą w sklepie kwotę 92,43 zł,
  - w listopadzie 2011r. na jego konto wpłynęło 1 750,96 zł i wypłacono w bankomacie 30 zł oraz wykonał przelew na konto matki powódki w kwocie 1 700 zł, opatrując go tytułem „na żonę”,
  - w grudniu 2011r. na jego konto wpłynęło 1 750,96 zł i wypłacił w bankomacie 1 500 zł oraz wykonał przelew na konto matki powódki w kwocie 240 zł, opatrując go tytułem „na żonę”,

- w styczniu **2012r.** na jego konto wpłynęło 1 750,96 zł i wypłacono w bankomacie 1 730 zł,
- w lutym 2012r. na jego konto wpłynęło 1 750,96 zł i wypłacono w bankomacie 1 640 zł oraz wykonano przelew 109 zł za TV sat.,
- w marcu 2012r. na jego konto wpłynęło 1 817,50 zł i wypłacono w bankomacie 1 800 zł,
- w kwietniu 2012r. na jego konto wpłynęło 1 817,50 zł i wypłacono w bankomacie 1 500 zł oraz wykonano przelew 109 zł za TV sat. i inne płatności,
- w maju 2012r. na jego konto wpłynęło 1 817,50 zł i wypłacono w bankomacie 1 700 zł,
- w czerwcu 2012r. na jego konto wpłynęło 1 817,50 zł i wypłacono w bankomacie 1 550 zł oraz wykonano przelew 109 zł za abonament, 101,13 zł za tel. i in.
- w lipcu 2012r. na jego konto wpłynęło 1 817,50 zł i wypłacono w bankomacie 1 754 zł,
- w sierpniu 2012r. na jego konto wpłynęło 1 817,50 zł i wypłacono w bankomacie 710 zł oraz wykonano przelew 1 000 zł na konto matki powódki „alimenty”,
- we wrześniu 2012r. na jego konto wpłynęło 1 817,50 zł i wypłacono w bankomacie 1 708 zł,
- w październiku 2012r. na jego konto wpłynęło 2 841,25 zł (oprócz renty także 1 023,75 zł wynagrodzenia) i wypłacono w bankomacie ok. 2 700 zł, przy czym wypłaty wynosiły jednorazowo 1 200 zł, podczas gdy limit na rachunku wynosił 1 500 zł, a pozostałe, to drobne kwoty po 100 zł – 200 zł (odmiennie niż we wcześniejszych okresach).

W dniu 29 października 2012r. E. R. (1) skierowała do Komornika Sądowego przy SR w (...) E. S., Kmp 62/12, wniosek o wszczęcie egzekucji w sprawie. Wskazała na zaległość alimentacyjną za październik 2012r. w kwocie 550 zł i domagała się egzekucji alimentów bieżących.

W dniu 4 grudnia 2012r. powódka, reprezentowana przez matkę, zawarła z J. R. (2) przed Sądem Rejonowym w (...) ugodę, w której ustalono alimenty na kwotę 700 zł miesięcznie, płatne do 20-go dnia każdego miesiąca, poczynając od 1 grudnia 2012r.

Wniosek egzekucyjny w sprawie Kmp 62/12 został cofnięty przez matkę powódki w dniu 5 grudnia 2012r., skutkiem czego egzekucję umorzono.

- w listopadzie 2012r. na konto ojca powódki wpłynęło 2 307,13 zł i wypłacono w bankomacie 2 550zł,
- w grudniu 2012r. na jego konto wpłynęło 501,79 zł i wypłacił w bankomacie 500 zł oraz wykonał przelew na konto matki powódki w kwocie 240 zł, opatrując go tytułem „na żonę”,
- w styczniu **2013r.** na jego konto wpłynęło 3 131,21 zł i wypłacono w bankomacie 30 zł oraz

wykonał przelew na konto matki powódki w kwocie 1 800 zł, opatrując go tytułem „na opłaty” i w kwocie 1 000 zł „na żonę”,

- w lutym 2013r. na jego konto wpłynęło 1 491,78 zł i wypłacono w bankomacie 1 450 zł,
- w marcu 2013r. na jego konto wpłynęło 1 887,32 zł i wypłacono w bankomacie 1 560 zł oraz wykonano przelewy z tytułu opłat za telefony E. R. (1) i jej dwóch synów (łącznie 313,06 zł),
- w kwietniu 2013r. na jego konto wpłynęło 1 883,32 zł i wypłacono w bankomacie 1 500 zł oraz wykonano przelewy z tytułu opłat za telefony E. R. (1) i jej syna P.,
- w maju 2013r. na jego konto wpłynęło 1 887,32 zł i wypłacono w bankomacie 1 550 zł oraz wykonano przelewy z tytułu opłat za telefony E. R. (1) i jej syna P.,
- w czerwcu 2013r. na jego konto wpłynęło 1 887,32 zł i wypłacono w bankomacie 1 800 zł,
- w lipcu 2013r. na jego konto wpłynęło 1 887,32 zł i wypłacono w bankomacie 1 790 zł,
- w sierpniu 2013r. na jego konto wpłynęło 1 887,32 zł i wypłacono w bankomacie 1 500 zł oraz wykonano przelewy z tytułu zobowiązań dwóch synów powódki (ok. 78 zł) i na konto powódki 280 zł tytułem „rodzina”,
- we wrześniu 2013r. na jego konto wpłynęło 1 887,32 zł i wypłacono w bankomacie 145 zł oraz wykonano przelewy na konto matki powódki i jej syna M. w kwocie 1 300 zł, opatrując go tytułem „na bieżące opłaty” oraz 200 zł „na studia (...)” oraz drobniejsze kwoty za tel. powódki i jej synów.
- w październiku 2013r. na jego konto wpłynęło 1 887,32 zł i wypłacono w bankomacie 220 zł oraz wykonano „przelew rodzinny” na konto matki powódki w kwocie 1 400, a także zapłacono na tel. M. i E.,
- w listopadzie 2013r. na jego konto wpłynęło 1 887,32 zł i wypłacono w bankomacie 1 182 zł oraz wykonano przelew na konto matki powódki „na studia (...)” (300 zł), a także zapłacono za tel. M. i E. oraz dokonano płatności w sklepie i za drobne media;
- w grudniu 2013r. na jego konto wpłynęło 1 887,32 zł i wypłacił w bankomacie 1 200 zł oraz wykonano drobne przelewy na konto matki powódki;

- w styczniu 2014r. na jego konto wpłynęło 1 887,32 zł i wypłacono w bankomacie 1 440 zł oraz wykonano przelew 300 zł „na rodzinę” i inne drobne, w tym za tel. M.;
- w lutym 2014r. na jego konto wpłynęło 1 887,32 zł i wypłacono w bankomacie 1 500 zł oraz wykonano drobne przelewy, w tym za tel. M.;
- w marcu 2014r. na jego konto wpłynęło 1 887,32 zł i wypłacono w bankomacie 910 zł oraz wykonano drobniejsze przelewy, w tym za tel. M.;
- w kwietniu 2014r. na jego konto wpłynęło 1 917,52 zł i wypłacono w bankomacie 1 450 zł oraz wykonano przelew 150 zł „dla żony” i inne drobne;
- w maju 2014r. na jego konto wpłynęło 1 917,52 zł i wypłacono w bankomacie 350 zł oraz wykonano przelewy, w tym „na M.” i „rodzinny” 790 zł oraz płatność w sklepie 350,16 zł;
- w czerwcu 2014r. na jego konto wpłynęło 1 917,52 zł i wypłacono w bankomacie 500 zł oraz wykonano przelew 1 400 zł „przelew rodzinny”;
- w lipcu 2014r. na jego konto wpłynęło 1 917,52 zł i wypłacono w bankomacie 1 130 zł oraz wykonano przelewy, m.in. „na P.”;
- w sierpniu 2014r. na jego konto wpłynęło 1 917,52 zł i wypłacono w bankomacie 1 800 zł oraz wykonano przelew 125 zł „rodzinny”;
- we wrześniu 2014r. na jego konto wpłynęło 1 917,52 zł i wykonano „przelew rodzinny 1 800 zł”;
- w październiku 2014r. na jego konto wpłynęło 1 917,52 zł i wypłacono w bankomacie 1 412 zł oraz wykonano drobne przelewy, w tym „na M.” i „rodzinny”;
- w listopadzie 2014r. na jego konto wpłynęło 1 917,52 zł oraz 320 zł z Polisy i wypłacono w bankomacie 1 610 zł oraz wykonano drobne przelewy, w tym „na M.” 171,06 zł;
- w grudniu 2014r. na jego konto wpłynęło 1 917,52 zł i wypłacono w bankomacie 95 zł oraz wykonano drobne przelewy, w tym 1 550 zł „przelew rodzinny”;
- w styczniu 2015r. na jego konto wpłynęło 1 917,52 zł i wypłacono w bankomacie 1 200 zł oraz wykonano drobne przelewy, w tym na M. i P.;
- w lutym 2015r. na jego konto wpłynęło 1 917,52 zł i wypłacono w bankomacie 1 539 zł oraz wykonano drobne przelewy, w tym na M. i „przelew rodzinny”;

- w marcu 2015r. na jego konto wpłynęło 1 950,27 zł i wypłacono w bankomacie 1 500 zł oraz wykonano drobne przelewy, w tym „na M.” i „rodzinny”;
- w kwietniu 2015r. na jego konto wpłynęło 1 949,27 zł i wypłacono w bankomacie 1 500 zł oraz wykonano drobne przelewy, w tym „na M.”;
- w maju 2015r. na jego konto wpłynęło 1 950,27 zł i wypłacono w bankomacie 1 480 zł oraz wykonano drobne przelewy, w tym na M. i P.;
- w czerwcu 2015r. na jego konto wpłynęło 1 950,27 zł i wypłacono w bankomacie 1 520 zł oraz wykonano drobne przelewy, w tym „na M.”;
- w lipcu 2015r. na jego konto wpłynęło 1 950,27 zł i wypłacono w bankomacie 1 520 zł oraz wykonano drobne przelewy, w tym „na M.”;
- w sierpniu 2015r. na jego konto wpłynęło 1 950,27 zł i wypłacono w bankomacie 880 zł oraz wykonano przelewy, w tym „na tel. M.” i „na żonę”;
- we wrześniu 2015r. na jego konto wpłynęło 1 950,27 zł i wykonano przelew 1 900 zł „na żonę”;
- w październiku 2015r. na jego konto wpłynęło 1 950,27 zł i wypłacono w bankomacie 1 500 zł oraz wykonano drobne przelewy, w tym „na tel. M.” i „na żonę”;
- w listopadzie 2015r. na jego konto wpłynęło 1 950,27 zł i wypłacono w bankomacie 496 zł oraz wykonano przelew 1 380 zł na M.;
- w grudniu 2015r. na jego konto wpłynęło 1 950,27 zł i wypłacono w bankomacie 1 920 zł oraz wykonano drobne przelewy;
- w styczniu 2016r. na jego konto wpłynęło 1 950,27 zł + 960 zł z Polisy i wypłacono w bankomacie 2 580 zł oraz wykonano drobne przelewy;
- w lutym 2016r. na jego konto wpłynęło 1 950,27 zł + 1 500 zł z Polisy i wypłacono w bankomacie 2 860 zł oraz wykonano drobne przelewy, w tym na E. i M.;
- w marcu 2016r. na jego konto wpłynęło 1 960,42 zł i wypłacono w bankomacie 237 zł oraz wykonano drobne przelewy oraz 1 050 „dla E. na opłaty”;
- w kwietniu 2016r. na jego konto wpłynęło 1 955,42 zł i wypłacono w bankomacie 1 785 zł oraz wykonano drobne przelewy oraz 700 zł na alimenty;
- w maju 2016r. na jego konto wpłynęło 1 955,42 zł i wypłacono w bankomacie 1 225

zł oraz wykonano drobne przelewy oraz zapłatę alimentów;

- w czerwcu 2016r. na jego konto wpłynęło 1 955,42 zł i wypłacono w bankomacie 220 zł oraz wykonano drobne przelewy oraz zapłacono alimenty;

- w lipcu 2016r. na jego konto wpłynęło 1 955,42 zł i wypłacono w bankomacie 400 zł oraz wykonano drobne przelewy oraz zapłacono alimenty;

- w sierpniu 2016r. na jego konto wpłynęło 1 955,42 zł i wypłacono w bankomacie 1 930 zł oraz wykonano drobne przelewy;

- we wrześniu 2016r. na jego konto wpłynęło 1 955,42 zł i wypłacono w bankomacie 194 zł oraz wykonano drobne przelewy oraz zapłacono alimenty;

- w październiku 2016r. na jego konto wpłynęło 1 955,42 zł i wypłacono w bankomacie 500 zł oraz wykonano drobne przelewy oraz zapłacono alimenty;

- w listopadzie 2016r. na jego konto wpłynęło 1 955,42 zł i wypłacono w bankomacie 1 100 zł oraz wykonano drobne przelewy oraz za prąd;

- w grudniu 2016r. na jego konto wpłynęło 1 955,42 zł i wypłacono w bankomacie 275 zł oraz wykonano drobne przelewy oraz zapłacono alimenty;

- w styczniu 2017r. na jego konto wpłynęło 1 955,42 zł i wypłacono w bankomacie 290 zł oraz wykonano drobne przelewy oraz zapłacono alimenty;

- w lutym 2017r. na jego konto wpłynęło 1 955,42 zł i wypłacono w bankomacie drobne kwoty (łącznie 1 625 zł) oraz wykonano drobne przelewy;

- w marcu 2017r. na jego konto wpłynęło 1 965,96 zł i wypłacono w bankomacie 1 020 zł oraz wykonano drobne przelewy oraz zapłacono alimenty;

- w kwietniu 2017r. na jego konto wpłynęło 1 964,96 zł i wypłacono w bankomacie 1 071 zł oraz wykonano drobne przelewy oraz zapłacono za prąd i mieszkanie;

- w maju 2017r. na jego konto wpłynęło 1 964,96 zł i wypłacono w bankomacie 640 zł oraz wykonano drobne przelewy oraz zapłacono 320 zł dla P.;

- w czerwcu 2017r. na jego konto wpłynęło 1 964,96 zł i wypłacono w bankomacie 910 zł oraz wykonano drobne przelewy w tym za prąd, mieszkanie, tel.;

- w lipcu 2017r. na jego konto wpłynęło 1 964,96 zł i wypłacono w bankomacie 4 730 zł oraz wykonano drobne przelewy oraz zapłacono alimenty;

- w sierpniu 2017r. na jego konto wpłynęło 1 964,96 zł i wypłacono w bankomacie 744 zł oraz wykonano przelewy, w tym za mieszkanie i prąd;
- we wrześniu 2017r. na jego konto wpłynęło 1 964,96 zł i wypłacono w bankomacie 700 zł oraz wykonano przelewy, w tym za mieszkanie i prąd;
- w październiku 2017r. na jego konto wpłynęło 1 964,96 zł i wypłacono w bankomacie 700 zł oraz wykonano przelewy, w tym za mieszkanie i prąd;
- w listopadzie 2017r. na jego konto wpłynęło 1 964,96 zł i wypłacono w bankomacie 700 zł oraz wykonano przelewy, w tym za mieszkanie i prąd;
- w grudniu 2017r. na jego konto wpłynęło 1 964,96 zł oraz 5 549,39 zł i wypłacono w bankomacie 1 300 zł oraz wykonano przelewy, w tym za mieszkanie i prąd;
- w styczniu 2018r. na jego konto wpłynęło 1 964,96 zł i wypłacono w bankomacie 150 zł oraz wykonano przelewy, w tym za alimenty;
- w lutym 2018r. na jego konto wpłynęło 1 964,96 zł i wypłacono w bankomacie 930 zł oraz wykonano przelewy, w tym za prąd i tel.;
- w marcu 2018r. na jego konto wpłynęło 2 021,39 zł i wypłacono w bankomacie 1 000 zł oraz wykonano przelewy, w tym za alimenty;
- w kwietniu 2018r. na jego konto wpłynęło 2 019,39 zł i wypłacono w bankomacie 800 zł oraz zapłacono alimenty.

(dowód: wyciągi z rachunku bankowego J. R. (1), k.241-302;

akta egzekucyjne Kmp 62/12)

. Na przełomie 2017r. i 2018r. pomiędzy małżonkami R. zaognił się konflikt na tle spraw finansowych oraz spożywania przez J. R. (1) alkoholu. E. R. (1) postawiła mężowi także zarzut znęcania się nad rodziną (w szczególności groźby, że pozbawi żonę i córkę oraz syna żony mieszkania itp.). Matka powódki zainicjowała postępowanie z art.207 k.k., skutkiem czego 25 maja 2018r. organy ścigania zastosowały wobec J. R. (1) środek zapobiegawczy w postaci zakazu zbliżania się do rodziny. Brat pozwanej opuścił wtedy swoje mieszkanie i zamieszkał na ogródku działkowym. Zwrócił się wtedy o pomoc do siostry, po czym przyjechał do niej i zamieszkał z pozwaną.

(dowód: zeznania świadka E. R. (1), k.394;

Zeznania świadka J. R. (1), k.395;

przesłuchanie stron, k.424-426;

okoliczności bezsporne)

Wcześniej, bo dnia 26 kwietnia 2018r. powódka złożyła wniosek egzekucyjny przed Komornikiem Sądowym przy SR w (...) w sprawie Kmp 7/18, domagając się egzekucji zaległości alimentacyjnej w kwocie 700 zł oraz bieżących alimentów od dnia 20 maja 2018r.

(dowód: kserokopia akt sprawy Kmp 7/18, k.452-517 – wniosek egz. k.458)

Na podstawie umowy darowizny z dnia 30 maja 2018r. dokonanej przez J. R. (1) na rzecz siostry w formie aktu notarialnego rep. A nr (...) przed notariuszem T. K. prowadzącym Kancelarię Notarialną w S., pozwana nabyła własność spornej nieruchomości, w której dotychczas pozwany mieszkał z rodziną.

(dowód: okoliczności bezsporne;

Umowa z 30.05.2018r., k.54-58)

Po dokonaniu darowizny powódka rozszerzyła wnioski egzekucyjne w sprawie Kmp 7/18, tj.:

- w dniu 7 czerwca 2018r. wniosła o egzekucję zaległości w kwocie 1 650 zł (z uprzedniej sprawy Kmp 62/12), a także egzekucję kwoty 21 700 zł z okresu 31 mies. w przedziale pomiędzy styczniem 2014r. a lutym 2018r.;

- w dniu 19 czerwca 2018r. wniosła o egzekucję dalszej zaległości w kwocie 25 300 zł z okresu pomiędzy listopadem 2008r. a grudniem 2013r.

(Dowód: wnioski egzekucyjne w aktach komorniczych Kmp 7/18, k.471, 473)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Powódka oparła powództwo na przepisach art.527 – 534 k.c., normujących instytucję skargi pauliańskiej. Podstawa prawna powództwa, zakreślona twierdzeniami o faktach mających dla rozstrzygnięcia istotne znaczenie, nie budziła wątpliwości i była bezsporna między stronami.

Na wstępie należy poczynić parę uwag o charakterze teoretycznym, które oparto na Komentarzu J. N. do art.527 k.c. (dostępny w: Lex). Otóż skarga pauliańska jest szczególnym środkiem indywidualnej ochrony wierzyciela przed nieuczciwym, a zatem niezasługującym na aprobatę i ochronę, zachowaniem dłużnika, który wyzbywa się lub uszczupla swój majątek po to, aby uniemożliwić wierzycielowi skuteczną egzekucję. Została ona zdefiniowana jako obciążający osobę trzecią obowiązek nieprzeszkadzania w egzekucji prowadzonej przez wierzyciela do określonego przedmiotu majątkowego, który wyszedł z majątku dłużnika i wszedł do majątku osoby trzeciej albo też pozostał w majątku osoby trzeciej, mimo że powinien był przejść do majątku dłużnika. Przedmiotem ochrony pauliańskiej jest wierzytelność, a ściślej: wynikające z wierzytelności prawo podmiotowe do uzyskania świadczenia. Brak istnienia wierzytelności jest tożsamy z brakiem przedmiotu ochrony i czyni powództwo pauliańskie bezzasadnym. Ochroną pauliańską objęte są tylko wierzytelności pieniężne, ponieważ przesłankę zaskarżenia stanowi niewypłacalność dłużnika, a celem skargi jest ochrona przed niewypłacalnością lub pogłębieniem niewypłacalności. Ochroną pauliańską nie są objęte roszczenia o świadczenia niepieniężne, polegające na wydaniu rzeczy bądź na czynieniu, ponieważ ich wykonanie nie zależy od stanu niewypłacalności dłużnika. Akcja pauliańska chroni wierzyciela w sytuacji, gdy nie może on zaspokoić swoich roszczeń z powodu niewypłacalności, a nie z powodu usunięcia z masy majątkowej konkretnego składnika majątkowego. Chronione akcją pauliańską wierzytelności pieniężne muszą być skonkretyzowane. Akcja pauliańska ma przymiot akcesoryjnej względem wierzytelności, którą chroni w tym znaczeniu, że wierzytelność powinna istnieć zarówno w chwili dokonywania czynności krzywdzącej, jak i w momencie wytaczania powództwa pauliańskiego, a co oczywiste – także w chwili orzekania o zasadności tego powództwa przez sąd. Warunki te łagodzi art. 530 k.c., dopuszczając zaskarżenie skargą pauliańską czynności przez tzw. wierzycieli przyszłych, tzn. takich, których wierzytelność powstała później niż czynność krzywdząca. Przedmiotem zaskarżenia akcją pauliańską jest czynność prawna dłużnika, wskutek której osoba trzecia uzyskała korzyść majątkową.

Przesłankami skargi pauliańskiej są: 1) istnienie wierzytelności podlegającej ochronie pauliańskiej; 2) pokrzywdzenie wierzyciela; 3) uzyskanie przez osobę trzecią korzyści majątkowej; 4) działanie dłużnika ze świadomością pokrzywdzenia wierzyciela; 5) wiedza lub możliwość dowiedzenia się przez osobę trzecią, przy zachowaniu należytej staranności, o pokrzywdzeniu wierzyciela dłużnika i zła wiara osoby trzeciej. Dla ubezskuteczenia czynności prawnej konieczne jest, by wszystkie te przesłanki zostały spełnione łącznie. Ustawowym kryterium przypisania danej czynności przymiotu zdziałanej z pokrzywdzeniem wierzyciela jest stwierdzenie, że doprowadziła ona dłużnika do stanu niewypłacalności bądź też pogłębiła już istniejącą niewypłacalność. Niewypłacalność dłużnika jest obiektywnie istniejącym stanem faktycznym, dającym się udowodnić, natomiast pokrzywdzenie wierzycieli to ogół skutków, jakie stan niewypłacalności dłużnika powoduje w prawnie chronionej sferze wierzytelności. Przepisy regulujące skargę pauliańską zrównują czynności powodujące niewypłacalność dłużnika z czynnościami, które pogłębiają istniejący już stan niewypłacalności dłużnika. Skoro pokrzywdzenie wierzyciela wiąże się z niewypłacalnością dłużnika, to w toku procesu o ubezskuteczenie czynności prawnej wierzyciel musi wykazać fakt niewypłacalności dłużnika, następnie swe pokrzywdzenie (ze wskazaniem, na czym ono polega) oraz związek między zaskarżoną czynnością a pokrzywdzeniem. Ciężar udowodnienia niewypłacalności dłużnika spoczywa na wierzycielu. Dłużnik jest niewypłacalny, jeśli nie jest w stanie wywiązać się z podjętych zobowiązań pieniężnych, a zatem gdy jego majątek – z pominięciem składników wyłączonych spod egzekucji na podstawie art. 829 i 831 k.p.c. – nie wystarcza na pokrycie długów. Niewypłacalność to niemożność zaspokojenia się wierzyciela w toku postępowania egzekucyjnego, prowadzonego na podstawie kodeksu postępowania cywilnego. Dłużnik staje się niewypłacalny w wyższym stopniu w rozumieniu art. 527 § 2 k.c., gdy skutek zaskarżonej czynności wierzyciel nie jest w stanie uzyskać pełnego zaspokojenia swych roszczeń, a także wtedy, gdy wierzyciel może uzyskać zaspokojenie, lecz z dodatkowym znacznym nakładem kosztów, czasu i ryzyka. Pokrzywdzenie powstaje na skutek takiego stanu faktycznego majątku dłużnika, który powoduje niemożność, utrudnienie lub odwleczenie zaspokojenia wierzyciela. Uzyskanie korzyści majątkowej przez osobę trzecią może polegać bądź na nabyciu przez nią rzeczy lub zbywalnego prawa majątkowego, bądź też na zwolnieniu jej z zobowiązania, a zatem zarówno na zwiększeniu aktywów, jak i zmniejszeniu pasywów majątku osoby trzeciej. Czynność zdziałana ze świadomością pokrzywdzenia wierzyciela to czynność podjęta w sytuacji, w której dłużnik mógł przewidzieć, że w wyniku jej dokonania stanie się niewypłacalny albo niewypłacalny w większym stopniu. Przesłanką jest samo objęcie przez dłużnika swą świadomością pokrzywdzenia wierzyciela. W wyroku z 29.05.2007 r. Sąd Najwyższy przyjął, że dłużnik działa ze świadomością pokrzywdzenia wierzyciela, jeżeli ma rozeznanie co do tego, że w następstwie wyzbycia się przez niego w całości lub w części majątku nadającego się do egzekucji ucierpi materialny interes wierzyciela, a nadto, że za przyjęciem, iż dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli przemawia wiedza dłużnika o wszczętych przeciwko niemu postępowaniach egzekucyjnych i utrata płynności finansowej prowadzonej przez niego działalności gospodarczej. Świadomość pokrzywdzenia wierzyciela musi istnieć w chwili podejmowania zaskarżonej czynności. Ciężar wykazania świadomości pokrzywdzenia wierzycieli spoczywa na wierzycielu wnoszącym skargę pauliańską. W celu udowodnienia, iż dłużnik miał świadomość pokrzywdzenia wierzyciela, wierzyciel powinien wykazać, że wiedział on o istnieniu wierzytelności i znał skutek swej czynności prawnej w postaci usunięcia ze swego majątku przedmiotów, z których wierzyciele mogliby uzyskać zaspokojenie. Trudności w przeprowadzeniu dowodu co do stanu świadomości dłużnika łądodzi domniemanie ustanowione w art. 529 k.c. – w określonych w tym przepisie sytuacjach. Nie bez znaczenia dla skargi pauliańskiej jest też stan świadomości osoby trzeciej, będącej stroną czynności fraudacyjnej. Osoba trzecia powinna wiedzieć, a przynajmniej przy zachowaniu należytej staranności móc się dowiedzieć, o krzywdzącym charakterze czynności. Stan świadomości osoby trzeciej oceniany jest wedle stanu istniejącego w chwili dokonywania czynności. Przy tym ustawodawca zdecydował się na wprowadzenie domniemań łągodzących wymogi wykazania przesłanki wiedzy osoby trzeciej o działaniu dłużnika ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli. M.in. wprowadzono domniemanie, że jeśli osoba trzecia pozostawała z dłużnikiem w bliskim stosunku w chwili, gdy dokonywał on czynności krzywdzącej wierzycieli, to domniemywa się, że wiedziała, a przynajmniej przy zachowaniu należytej staranności mogła się dowiedzieć o tym, iż dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli. Ciężar obalenia tego domniemania spoczywa na osobie trzeciej, która w tym celu musi wykazać, że pomimo stosunku bliskości z dłużnikiem nie wiedziała i nawet przy zachowaniu należytej staranności nie mogła się dowiedzieć o tym, iż dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli.

Dogłębna analiza przeprowadzonych w sprawie dowodów doprowadziła Sąd do przekonania, że w sprawie nie zachodzi podstawowa przesłanka odpowiedzialności pozwanej, tj. L. O. udało się udowodnić w sprawie, iż nie istnieje wiarygodność powódki, której ochrony domagała się ona w niniejszym postępowaniu. Ocena ta uczyniła powództwo pauliańskie bezzasadnym.

Z przedstawionego powyżej opisu ustaleń, jakich dokonał Sąd co do faktów stanowiących podstawę orzekania, wynika w przekonaniu Sądu niezbitcie, iż powódka prowadzi egzekucję w sprawie Komornika Sądowego przy SR w (...) M. M., sygn. akt Kmp 7/18, co do wiarygodności, które zostały zaspokojone przez dłużnika J. R. (3) jeszcze przed wszczęciem egzekucji. Podkreślenia przy tym wymaga, że nie było rzeczą tutejszego Sądu dokonanie dokładnych ustaleń co do wysokości zadłużenia ojca powódki, gdyż ten obowiązek spoczywa na sądzie rozpoznającym powództwo przeciwegzekucyjne (SR w (...) w sprawie sygn. akt I C 3943/18/BG). Ustalenia tut. Sądu w tym zakresie musiały jedynie pozwolić na udzielenie odpowiedzi na pytanie, czy J. R. (1) działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycielki alimentacyjnej (córki). Pozostałe przesłanki odpowiedzialności L. O. nie budziły bowiem wątpliwości. Umowa darowizny niewątpliwie była bowiem czynnością prawną, a J. R. (1) wskutek jej dokonania z pewnością stałby się niewypłacalny, gdyby obciążały go zobowiązania przekraczające bieżące alimenty na rzecz córki, a w szczególności zobowiązanie do zapłaty zaległych alimentów w wysokości ostatecznie wskazanej przez powódkę i jej matkę (58 650 zł samych należności głównych). Wskutek czynności z dłużnikiem pozwana niewątpliwie uzyskiwała też korzyść majątkową (własność mieszkania), przy czym darowizna jako czynność nieodpłatna nie wymagała spełnienia przesłanki, by osoba trzecia wiedziała lub przy zachowaniu należytej staranności mogła się dowiedzieć o działaniu dłużnika ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli (art.528 k.c.).

Jak ustalono w sprawie, powódka (i jej przedstawicielka ustawowa, do czasu osiągnięcia pełnoletności, co nastąpiło 25 kwietnia 2017r.) dysponowała tytułem egzekucyjnym przeciwko J. R. (1) od 20 listopada 2008r., kiedy to zawarła ugodę sądową w sprawie SR w(...) sygn. akt IV RC 1095/08. Należne alimenty wynosiły wówczas, poczynając od 1 października 2008r., 550 zł miesięcznie i były płatne do 15-go dnia każdego kolejnego miesiąca. Pomimo posiadania tytułu wykonawczego od 5 czerwca 2009r., powódka wszczęła egzekucję na podstawie tego tytułu dopiero 29 października 2012r. (akta Komornika Sądowego przy SR w (...) E. S., sygn. Kmp 62/12). W międzyczasie, pomiędzy 12 sierpnia 2011r. a 12 lutego 2012r., E. R. (2) była osobą bezrobotną. Stwierdzić należy zatem, że w tym czasie rodzina utrzymywała się przede wszystkim z dochodów J. R. (1). We wniosku egzekucyjnym w sprawie sygn. Kmp 62/12 powódka (jej matka) podała, że zaległość alimentacyjna sięga zaledwie października 2012r. Sąd dostrzegł, że oświadczenie to koresponduje z wyciągiem rachunku bankowego dłużnika. Otóż w okresie od października 2008r. do października 2012r. operacje na rachunku bankowym ojca powódki pokazują, że bezpośrednio po otrzymaniu wynagrodzenia (do września 2009r. w kwotach ok. 1 600 zł – 1 800 zł miesięcznie, a od listopada 2009r. świadczenia ZUS w kwotach ok. 1 100 zł do 1 600 zł miesięcznie, nie licząc otrzymywanych odszkodowań) podejmował on z konta środki pieniężne, zazwyczaj jednorazowo w kwocie 1 500 zł – limit pobrań z bankomatu - bądź min. 1 100 zł i kolejnych drobniejszych (w wypadku większych wpływów wypłaty sięgały wysokości dochodu). Pozostaje to w zgodności z przesłuchaniem J. R. (1), który słuchany na rozprawie podawał, że w tamtym okresie nie dysponował dostępem do bankowości elektronicznej, a podejmowane środki przekazywał żonie na utrzymanie rodziny. Żona wydzielala mu z tego drobne kwoty (np. 200 zł) na jego potrzeby. Na uwagę zasługuje, że do końca 2012r. nie było praktycznie operacji na rachunkach bankowych stron, dotyczących zakupów w sklepach, zwłaszcza spożywczych, co oznacza, że strony musiały regulować należności z tego tytułu płacąc gotówką. Wiarygodnym jest zatem, że koszty utrzymywania rodziny, w tym małoletniej wówczas powódki, na rzecz której ugodzono alimenty, pokrywane były ze środków pozyskiwanych z konta powoda na podstawie wypłat z bankomatu. Matka powódki przedstawiła zestawienie rozchodów z jej rachunku bankowego, ale dopiero od stycznia 2011r. (obrazuje ono same wydatki, a brak przychodów rodzi podejrzenie, że środki na tym rachunku mogły pochodzić także w tzw. wpłat własnych, finansowanych środkami pochodzącymi z konta J. R. (1) – co zarzucała pozwana). Przy tym rozchody te obejmowały początkowo wyłącznie płatności za telefony członków rodziny, w tym synów E. R. (1), polis ubezpieczeniowych i rachunków za gaz i mieszkanie. Wobec niewysokich dochodów powoda mogło być zatem tak, że strony dzieliły się kosztami życia rodziny. W każdym razie wniosek egzekucyjny z końca października 2012r. został złożony w momencie, gdy pomimo otrzymania przez powoda w październiku 2012r. wynagrodzenia w kwocie 1 023,75 zł i świadczenia ZUS w kwocie 1 817,50 zł wypłacił on z

bankomatu jednorazowo kwotę 1 200 zł i szereg drobnych kwot (4 x 100 zł, 3 x 200 zł, 1 x 198 zł, 1 x 350 zł), co pozostaje w sprzeczności z wcześniejszą praktyką i co może wskazywać, iż pozwany zaczął wtedy w większym zakresie realizować własne potrzeby niż potrzeby rodziny. W tej sytuacji matka powódki niezwłocznie wystąpiła z wnioskiem egzekucyjnym. Zauważenia przy tym wymaga, że w okresie od 11 do 17 maja 2011r. J. R. (1) przebywał w szpitalu (zawał serca), a w dniu 22 maja 2011r. z jego rachunku rozdysponowana została przelewem pierwsza kwota o tytule „alimenty” (otrzymał on w tamtym czasie znaczne odszkodowanie w kwocie 16 125 zł, a w czerwcu 2011r. w kwocie 7 013,40 zł). Następnie w czerwcu 2011r. dokonał on przelewu na konto żony pod tytułem „na żonę” w kwocie 5 100 zł, a w lipcu 2011r. w kwocie 1 700 zł. Podobnie w listopadzie 2011r. przelał z tego tytułu kwotę 1 700, a we wrześniu 2011r. kwotę 1 700 zł „na opłaty”. W tych okolicznościach w przekonaniu Sądu niezrozumiałe jest stanowisko powódki, według którego jedynie przelewy zatytułowane „alimenty” mogą dowodzić, iż J. R. (1) wywiązywał się ze swojego zobowiązania. Oznaczałoby to, że w niektórych miesiącach zaspokajał on wyolbrzymione potrzeby żony z celowym i niezrozumiałym pominięciem podstawowych potrzeb dziecka. Tymczasem alimenty nie są jakimś niezależnym bytem, oderwanym od życia rodziny jako całości, ale ich celem jest zapewnienie pokrycia kosztów utrzymania i wychowania małoletniego (art.133 § 1 k.r.o.). Stanowią przy tym jedynie udział jednego z małżonków w tych kosztach. Koszty utrzymania małoletniego, to wydatki na mieszkanie, w którym przebywa, koszty jego wyżywienia, ubrania, edukacji, leczenia. Strony w istotnym okresie mieszkały razem. Zatem środki przekazywane przez pozwanego „na żonę”, czy też „na opłaty” w ocenie Sądu zdecydowanie mogły pełnić i pełniły rolę źródła, z którego miała ona finansować codzienne życie całej rodziny. Podobnie środki wypłacane z bankomatu i wręczane jej przez pozwanego. Ponieważ środki te znacznie przekraczały wysokość ustalonych alimentów, to konsumowały one te świadczenie.

Po wystąpieniu przez E. R. (1) z wnioskiem egzekucyjnym strony niezwłocznie zawarły kolejną ugodę sądową, co nastąpiło w dniu 4 grudnia 2012r. w sprawie SR w (...) sygn. akt IV RC 917/12. Podwyższono w niej alimenty do kwoty 700 zł miesięcznie. Wówczas powódka w dniu 5 grudnia 2012r. cofnęła wniosek egzekucyjny w sprawie Kmp 62/12. I znów operacje na rachunku bankowym powoda pokazują, że po tym czasie od stycznia 2013r. powód łoży regularnie na rodzinę bądź przelewem, bądź wypłacając środki z bankomatu. Przy tym wykonuje przelewy także na pokrycie kosztów utrzymania synów E. R. (1), pochodzących z wcześniejszego związku (np. w marcu-maju 2013r., czy od sierpnia 2013r. do grudnia 2014r.). Niewiarygodne jest zatem, że w tym okresie J. R. (1) nie łożył w ogóle na utrzymanie swojej małoletniej córki. W okresie tym pojawiają się też przelewy opatrzone tytułem „przelew rodzinny” (np. w październiku 2013r., w maju i czerwcu 2014r., czy w okresie od września do grudnia 2014r.). W dalszym ciągu funkcjonują też przelewy „na żonę” (np. w kwietniu 2014r.). Zdaniem Sądu ta różnorodność terminologiczna dowodzi, że operacji na koncie J. R. (1) dokonywała także jego żona lub jej syn z poprzedniego związku, który de facto nauczył małżonków korzystania z bankowości elektronicznej (bezsporne). Jednocześnie opłaty za mieszkanie itp. pokrywane są z konta powódki. I znów stwierdzić należy, że w sytuacji, gdy powódka nie wykazała, skąd pochodziły przychody na jej rachunku, zasadne jest wnioskowanie, że czynione przez nią wydatki na mieszkanie i utrzymanie rodziny finansowane były co najmniej w części środkami pochodzącymi z rachunku J. R. (1). Podobna sytuacja ma miejsce w latach 2015 – 2017, w tym jednak czasie coraz częściej pojawiają się przelewy opatrzone tytułem „alimenty”.

Kolejny wniosek egzekucyjny został złożony przez powódkę dopiero 26 kwietnia 2018r., sygn. Kmp 7/18. I znów powódka oświadcza początkowo, że domaga się egzekucji zaległych świadczeń w kwocie 700 zł za kwiecień 2018r. i bieżących od 20 maja 2018r. Zestawiając ten wniosek z operacjami na koncie powoda dostrzec należy, że w kwietniu 2018r. świadczenie alimentacyjne od J. R. (1) wpłynęło dopiero 22 kwietnia 2018r. i to tylko w kwocie 452,56 zł. Wcześniej w lutym 2018r. nie było ani znaczącego przelewu, ani wypłaty z bankomatu, choć ojciec powódki finansował wówczas niektóre opłaty za mieszkanie (media). Podobna sytuacja miała miejsce w końcu roku 2017. W ocenie Sądu to właśnie sytuacja, jaka zaczęła narastać między małżonkami na przełomie lat 2017 i 2018 doprowadziła do kryzysu w związku i ostatecznie do jego rozpadu. Po wniosku egzekucyjnym z dnia 26 kwietnia 2018r. i zastosowaniu wobec J. R. (1) w dniu 25 maja 2018r. przez Prokuraturę Rejonową w (...) środka zapobiegawczego w postaci nakazu opuszczenia mieszkania na 3 mies. (zarzut znęcania się nad rodziną) – skutkiem czego ojciec powódki musiał się wyprowadzić na ogródek działkowy – doszło do eskalacji konfliktu stron i w konsekwencji do nie do końca zrozumiałej etycznie decyzji J. R. (1) (zdaniem Sądu), by darować sporną nieruchomość siostrze L. O., pozbawiając jednocześnie żonę i córkę dachu nad głową. Umowa darowizny została zawarta 30 maja 2018r. Niezwłocznie po

powzięciu o tym wiedzy powódka rozszerzyła wniosek egzekucyjny – w dniu 7 czerwca 2018r. o kwotę 1 650 zł (za okres od października do grudnia 2018r.) i jednocześnie o kwotę 21 700 zł (za 31 miesięcy wskazanych w przedziale od stycznia 2014r. do lutego 2018r.). Następnie w dniu 19 czerwca 2018r. dokonała dalszego rozszerzenia o kwotę 35 300 zł.

Mając na uwadze powyższe okoliczności stanu faktycznego należało ocenić, że zaległość alimentacyjna, na którą wskazuje powódka, z pewnością nie jest w jej przekonaniu niewątpliwa. Gdyby było bowiem oczywiste, że J. R. (1) nie niełożył na utrzymanie córki przez ok. 10 lat, to powódka i jej matka nie musiałyby tego weryfikować na podstawie wydruków z rachunku bankowego. Ta metoda ustalania zaległości pozwanego nosi raczej znamiona weryfikacji dokonywanej pod kątem poszukiwania twardych dowodów z dokumentów niż weryfikacji pod kątem zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy. Zdaniem Sądu, skoro powódka poszukiwała w/w podstawy egzekucji, to między stronami nie było oczywiście wiadome, że J. R. (1) popadł w zadłużenie alimentacyjne rzędu 60 000 zł. Zatem, skoro powódka i jej matka dopiero post factum ustalały wysokość zadłużenia możliwego do udowodnienia, to należy z tego wnioskować, że wcześniej J. R. (1) partycypował w kosztach utrzymania rodziny (w tym małoletniej córki) choćby w części. To że przeciwko bratu pozwanej wszczynane były zaledwie dwie egzekucje wskazuje, że w toku wspólnego pożycia pozwany tylko dwukrotnie naruszał istotnie swoje zobowiązania względem córki i rodziny, co rodziło niezwłoczną reakcję jego żony. Zatem reprezentowane przez powódkę w procesie i ostatecznie w egzekucji zapatrywanie co do ustalenia zaległości J. R. (1) obarczone jest zasadniczym błędem, a zatem zdaniem Sądu jest niewiarygodne.

Niewątpliwie w ocenie Sądu fakt dokonania darowizny przez J. R. (1) na rzecz siostry nosił znamiona odwetu na żonie (matce powódki) i córce wobec zainicjowania przeciwko niemu postępowania karnego i doprowadzenia go do bezdomności (choćby czasowej). Przy tym nakaz opuszczenia lokalu z połączeniem z egzekucją, która pozbawiła go znaczącej części dochodów, uniemożliwił mu najęcie jakiegokolwiek odpowiedniego lokalu mieszkalnego na wolnym rynku. Niemniej okoliczność odwetowego i być może nieuzasadnionego etycznie zachowania dłużnika nie stanowi przesłanki skargi pauliańskiej.

Jak się wydaje powódka występując z pozwem chciała doprowadzić do zachowania dla siebie prawa do lokalu (nie oznaczyła ona bowiem we wniosku egzekucyjnym, że domaga się przeprowadzenia egzekucji z nieruchomości ojca), lecz – co oczywiste – nie może tego skutecznie uczynić, gdyż lokal stanowi odrębną własność J. R. (1), a matka powódki i jej ojciec się rozwodzą (córka mogłaby wprawdzie odziedziczyć w przyszłości majątek ojca, lecz nie zobowiązuje go to do zachowania tego majątku aż do śmierci). Skierowanie egzekucji do lokalu mieszkalnego oznaczać będzie w istocie również jego „utrata” przez powódkę wskutek sprzedaży licytacyjnej na rzecz osoby trzeciej. Tym samym należało wywnioskować, że powódka rozszerzyła wniosek egzekucyjny i być może dąży do zaspokojenia się z majątku nieruchomego J. R. (1) dopiero po dokonanej przez niego darowiznie, niejako w odwecie, choć niewątpliwie mogła to uczynić znacznie wcześniej. Za niewiarygodne przy tym Sąd uznał twierdzenia powódki, zgodnie z którymi ojciec miał jej w przeszłości obiecywać, że sprzeda mieszkanie by spłacić względem niej zaległość alimentacyjną. Takie postępowanie byłoby nielogiczne, a powódka uzyskałaby daleko większą korzyść, gdyby ojciec darował jej mieszkanie w przyszłości, nie zaś sprzedawał jej celem pokrycia wątpliwych i spornych zaległości alimentacyjnych.

Powyższe okoliczności sprawy wskazują w ocenie Sądu, iż w dacie dokonania darowizny na rzecz siostry J. R. (1) nie miał świadomości działania z pokrzywdzeniem wierzycielki (córki), gdyż nie istniał dług, na jaki wskazywała w postępowaniu powódka. Zaspokojenie bieżących świadczeń alimentacyjnych było natomiast możliwe z uzyskiwanych przez brata pozwanej świadczeń rentowych/ emerytalnych. W 2018r. dłużnik otrzymywał z tego tytułu średnią kwotę 2 000 zł (w styczniu i lutym – 1 964,96 zł, w marcu – 2 021,39 zł, w kwietniu – 2 019,39 zł). Dopiero wykreowanie przez powódkę zadłużenia alimentacyjnego na kwotę ok. 60 000 zł dało jej podstawę do wystąpienia z actio pauliana, a także do ewentualnego skierowania egzekucji do nieruchomości. W przekonaniu Sądu jednak wskazane zadłużenie alimentacyjne nie zostało udowodnione, a zadłużenie sięgające zaległości zaledwie kilku rat alimentacyjnych nie mogło w okolicznościach sprawy stanowić skutecznej przesłanki skargi pauliańskiej.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art.527 i nast. k.c. orzeczono o ddaleniu powództwa.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art.98 § 1 i 3 k.p.c. Zasądzono kwota 5 400 zł odpowiada kosztom zastępstwa prawnego ustalonym wg minimalnej stawki na podstawie przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015r. o opłatach za czynności adwokackie.